

ФІЗІОЛОГІЧНІ ОСНОВИ ЕЛЕКТРОКАРДІОГРАФІЇ

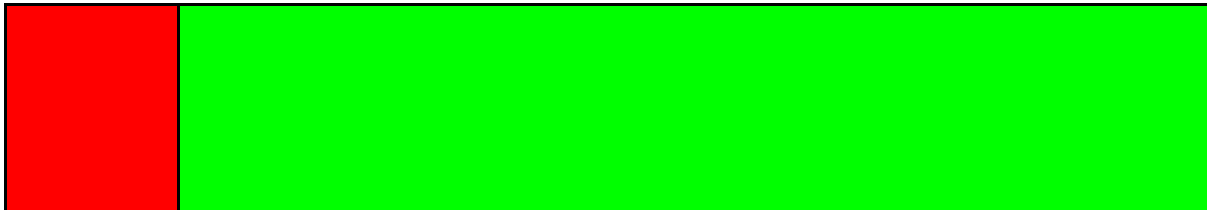
ЕЛЕКТРОКАРДІОГРАФІЯ

- # МЕТОД РЕЄСТРАЦІЇ ЕЛЕКТРИЧНИХ КОЛИВАНЬ З ПОВЕРХНІ ТІЛА, що ВИНΙΚАЮТЬ В результаті РОБОТИ СЕРЦЯ(СЕРДЕЧНОГО ЦИКЛУ)

Фізіологічні основи формування ЕКГ

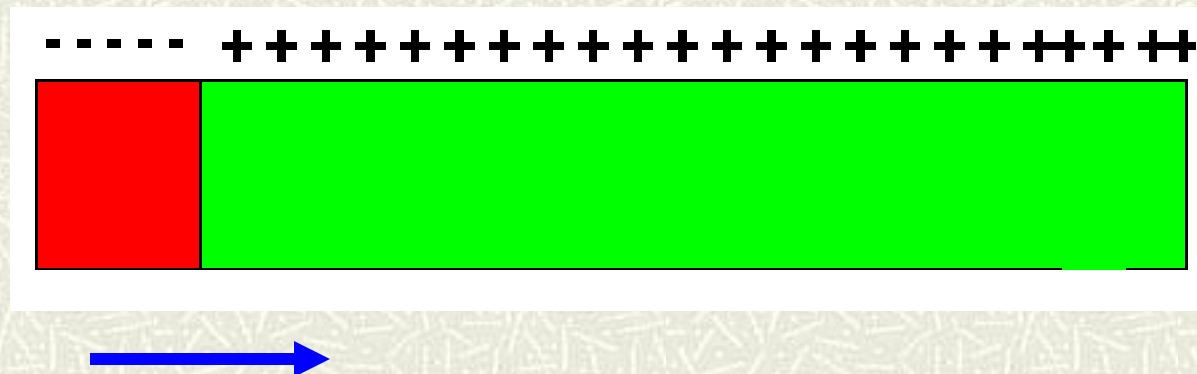
- # Кожен кардіоміоцит під час збудження є диполем
- # Збуджена ділянка "-", незбуджений "+"

..... ++++++

Фізіологічні основи формування ЕКГ

- # Диполь створює ЕРС - вектор, що має розмірність і напрям від мінуса до плюса

Фізіологічні основи формування ЕКГ

- # Диполь міняє свою величину у міру просування ПД по мембрані
- # Під час "плато" ПД - диполь зникає

Фізіологічні основи формування ЕКГ

- Під час реполяризації знову виникає диполь, але з протилежною полярністю

Фізіологічні основи формування ЕКГ

- # Одночасно виникає безліч елементарних диполів;
 - # Диполі підсумовуються;
 - # В результаті, серце представляє один великий диполь
-

Фізіологічні основи формування ЕКГ

- # Інтегральний диполь і його вектор є сумою алгебри безлічі векторів усередині серцевої стінки

Фізіологічні основи формування ЕКГ

- # Інтегральний вектор міняє свою спрямованість і величину залежно від фази збудження і швидкості її проведення.
- # Сумарна ЕДС робочого міокарду змінює електропровідність тканин тіла

ЗВ'ЯЗОК ІНТЕГРАЛЬНОГО ВЕКТОРУ З ЦИКЛОМ ЗБУДЖЕНЬ СЕРЦЯ

